

В пам'ять про нашого колегу Сільницького М.М., на нашому сайті у розділі "Персоналії" буде розміщено невеличку замітку про нього. Пам'ятайте, рівняйтеся, цінніть кожну мить життя!!!!

Адвокат Сільницький Микола Миколайович

(1937-2018)

Сільницький Микола Миколайович народився 15 липня 1937 року в селі Браженці Полонного району на Хмельниччині в сім'ї військовослужбовця - Миколи Івановича Сільницького, який пройшов всю Вітчизняну війну, та закінчив її у 1945 році в Берліні командиром артилерійського дивізіона, майором. Після війни він разом з сім'єю тривалий час служив у Західній Україні і після звільнення в запас переїхав в смт.Вапнярка на Вінниччині. Вже тут в 1952 році Микола Миколайович закінчив Вапнярську семирічну школу. Після чого навчався в Одеському залізничному технікумі, який з відзнакою закінчив у 1956 році.

В 1956-1957 роках служив в армії. Трудову діяльність розпочав у 1957 року в паровозному депо м. Котовськ Одеської залізниці кочегаром паровоза, потім помічником машиніста паровоза, машиністом тепловоза. В 1963 році без відриву від виробництва поступив на заочне відділення юридичного факультету Одеського державного університету ім.Мечникова, який закінчив у 1969 році.

В 1967 році переведений в органи прокуратури Вінницької області. В органах прокуратури пройшов всі шабелі від слідчого, помічника прокурора, прокурора району, прокурора транспортної прокуратури до прокурора слідчого відділу прокуратури Вінницької області. За час роботи в органах прокуратури неодноразово заохочувався грамотами, цінними подарунками, відомчими відзнаками, в 1978 році йому було вручено іменний годинник від Генерального прокурора Союзу РСР.

В серпні 1984 року перейшов на роботу у Вінницьку обласну колегію адвокатів де пропрацював адвокатом Замостянської юридичної консультації до 2013 року. Неодноразово колектив висловлював йому довіру обираючи його головою профспілкової організації юридичної консультації. Після смерті його колеги та близького друга Грачова Віталія Георгійовича був обраний завідувачем Замостянської юридичної консультації. За сумлінне ставлення до своїх обов'язків неодноразово заохочувався.

На всіх посадах його відзначали як людину добру , щирю, відповідальну, завжди готову допомогти іншим. По собі він залишив добру пам'ять колег та близьких.

Справу Миколи Миколайовича продовжує його син — Олександр.

